



Familii credincioase

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Și noi dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice pedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.” (Evrei 12:1,2)

Indiferent în ce etapă a vieții ne aflăm și indiferent cu ce ne-am confruntat sau ne vom confrunța de-a lungul drumului, noi ne ducem existența în societatea în care trăim. Părinții noștri, copiii noștri, familia noastră, chiar și biserica noastră – toate sunt influențate de cultura în care trăim, de normele și valorile societății. Deși aici au intervenit și alți factori, schimbarea zilei de odihnă a fost un exemplu grăitor cu privire la modul în care cultura vremii a influențat, puternic și negativ, biserica. De fiecare dată când trecem pe lângă o biserică și vedem pe panoul de la stradă programul serviciilor divine de duminică, ne aducem aminte cât de influentă și de durabilă este puterea culturii.

Famiile creștine se confruntă tot timpul cu schimbări socio-culturale. Uneori, influența lor poate fi bună, dar, de obicei, este negativă.

15 iunie – Ziua refugiaților


Însă în Evanghelia găsim lumină, mângâiere și putere să facem față schimbărilor. În această săptămână vom vedea cum putem fi familii credincioase, căutând să devenim „fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume” ([Filipeni 2:15](#)).

Duminică, 9 iunie

Păstrați ce este bine

Pentru că Evanghelia trebuie dusă pretutindeni pe glob, creștinii întâlnesc tot felul de norme și de practici, multe ținând de familie și de relațiile sociale. Una dintre marile întrebări pe care și le pun misionarii este legată de modul în care ar trebui să se raporteze la diferite norme culturale în numeroase aspecte, inclusiv în relațiile de familie, cu care ei nu se simt prea confortabil.

1. Ce putem învăța din versetele următoare despre nevoia de a ne depăși propriile prejudecăți când venim în contact cu alte culturi?

Faptele 10:1-28,34,35  În Cezareea era un om cu numele Corneliu, sutas din ceata de ostași numită „Italiana”. Omul acesta era cucernic și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui.

Hristos a murit pentru păcatele fiecărui om, de oriunde. Mulți pur și simplu încă nu cunosc acest mare adevăr. Misiunea evanghelică a creștinilor stă tocmai în a le duce această veste bună, împreună cu invitația de a-l răspunde Mântuitorului. Pentru că Dumnezeu nu arată niciun fel de părtinire, creștinii sunt chemați să-i trateze pe toți semenii lor cu respect și cu integritate, dându-le șansa de a primi și ei vestea bună a mântuirii.

2. La ce concluzie au ajuns primii misionari creștini în lucrarea lor? Ce lecție putem extrage din următoarele texte?

“De aceea, eu sunt de părere să nu se pună greutatea aceluia dintre neamuri care se întorc la Dumnezeu, ci să li se scrie doar să se ferească de pângăririle idoloilor, de curvie, de dobitoace sugrumate și de sânge.”

1 Corinteni 2:2 “Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit.” 1 Corinteni 2:2

1 Tesaloniceni 5:21,22 “Ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun. Feriți-vă de orice se pare rău.” 1 Tesaloniceni 5:21-22

Familii credincioase Căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă să nu mai punem peste voi nică o altă greutate decât ceea ce trebuie, adică să vă feriți de lucrurile jertfite idoloilor, de sânge, de dobitoace sugrumate și de curvie, lucruri de care, dacă vă veți păzi, va fi bine de voi. Fiți sănătoși.” Faptele Apostoloilor 15:19-20, 28-29

Deși fiecare societate oglindește starea căzută a oamenilor din cadrul ei, ea poate avea și unele norme și convingeri compatibile cu Scriptura, chiar utile pentru cauza Evangheliei. Valoarea acordată relațiilor din familie și din comunitate în multe părți ale lumii este un bun exemplu în acest sens. Creștinii pot susține și întări ce este bun și conform cu principiile biblice.

În același timp, **adevărul lui Dumnezeu nu trebuie supus compromisului**. Istoria bisericii arată că, din nefericire, compromisul și adaptarea la normele sociale a făcut loc unor credințe pseudocreștine care se dau drept creștinism autentic. Satana pretinde că este Dumnezeu al acestei lumi și este încântat să genereze confuzie, dar Isus a răscumpărat această lume și Duhul Său îi călăuzește pe urmașii Săi în tot adevărul (Ioan 16:13).

Cât din credința ta este modelat de societate și cât este adevăr biblic? Cum poți învăța să faci deosebire între cele două?

Luni, 10 iunie


Influența societății asupra familiei


„Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit” (Geneza 18:19).


Deși există într-o mulțime de variante, famiiliile sunt cărămizile societății; astfel, multe dintre trăsăturile culturale distincte ale diferitelor societăți sunt direct legate de familie. De exemplu, într-una dintre societățile antice, orice bărbat avea răspunderea de a mânca trupurile moarte ale părinților săi; în alta, bărbatul care voia o mireasă trebuia să-i aducă tatălui acesteia o zestre de capete uscate ale unor victime dintr-un trib rival. Chiar și în timpurile moderne conceptele legate de copii, curtenie, divorț, căsătorie, părinți și alte aspecte variază foarte mult. Atunci când ducem mesajul Bibliei în aceste locuri cu obiceiuri atât de diferite, trebuie să învățăm cum

să ne raportăm la ele astfel încât, fără să facem vreun compromis în ce privește convingerile noastre, să nu provocăm probleme inutile. În același timp și mai aproape de noi, trebuie să fim atenți la influențele sociale care au impact direct asupra familiilor noastre.

3. În ce fel a influențat societatea viața de familie în următoarele exemple? Ce lecții putem învăța din ele?

Geneza 16:1-3  Domnul m-a făcut stearpă; intră, te rog, la roaba mea; poate că voi avea copii de la ea

Geneza 35:1-4  Scoateți dumnezeii străini care sunt în mijlocul vostru, curățiți-vă și schimbați-vă hainele

Ezra 10  Am păcătuit împotriva Dumnezeului nostru ducându-ne la femei străine, care fac parte din popoarele țării.

1 Regi 11:1 "Împăratul Solomon a iubit multe femei străine, afară de fata lui Faraon: moabite, amonite, edomite, sidoniene, hetite,"¹ Împăraților 11:1

Niciunul dintre noi nu trăiește într-un vid; noi toți și familiile noastre suntem influențați de societatea în care trăim. Responsabilitatea creștinilor este de a trăi cât mai frumos cu putință, păstrând ce este în armonie cu credința lor și ferindu-se pe cât posibil de tot ce intră în conflict cu ea.

Ce lucruri din societatea în care trăiești sunt folositoare pentru viața de familie și în armonie cu Biblia? Cum îți poți adapta cel mai bine credința la normele sociale fără să faci compromisuri în ce privește adevărurile esențiale?

Martți, 11 iunie

Susținerea familiei în timpul schimbărilor

Schimbarea apare inevitabil și în mod tulburător în orice familie, indiferent de mediul social în care trăiește. Unele schimbări sunt legate de parcurgerea predictibilă a ciclului vieții. Adeseori însă schimbările sunt impredictibile, precum moartea, dezastrele, războiul, boala, mutările familiei sau insuccesul în carieră. Multe familii se confruntă cu schimbări economice și sociale în localitatea în care trăiesc sau în țara lor. Alte schimbări sunt direct legate de cultură.

4. Numește schimbările majore, chiar traumatizante, cu care s-au confruntat următoarele personaje biblice. Ce impact au avut aceste schimbări asupra vieții familiei lor? Ce mecanism ai avea la dispoziție ca să faci față cu bine dacă ai fi în acea situație? În ce privințe crezi că ai reacționa diferit?

“Domnul ziseși lui Avram: „leși din țara ta, din rudenția ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți **Avraam, Sara, Lot (Geneza 12:1-5)** voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.” Avram a plecat, cum îi spusese Domnul, și a plecat și Lot împreună cu el. Avram avea șaptezeci și cinci de ani când a ieșit din Haran. Avram a luat pe Sarai, nevastă-sa, și pe Lot, fiul fratelui său, împreună cu toate averile pe care le strânseseră și cu toate slugile pe care le câștigaseră în Haran. Au plecat în țara Canaan și au ajuns în țara Canaan.” Gen 12:1-5

Hadasa (Estera 2:7-9) “El creștea pe Hadasa, adică Estera, fata unchiului său, căci ea n-avea nici tată, nici mamă. Fata era frumoasă la statură și plăcută la vedere. După moartea tatălui și a mamei sale, Mardoheu o luase de suflet. Când s-a auzit porunca împăratului și hotărârea lui, a fost strâns un mare număr de fete în capitala Susa, sub privegherea lui Hegai. Odată cu ele a fost luată și Estera și adusă în casa împăratului, sub privegherea lui Hegai, păzitorul femeilor. Fata i-a plăcut și a căpătat trecere înaintea lui. El s-a grăbit să-i dea cele de trebuință pentru găteală și hrană, i-a dat șapte slujnice **Daniel, Hanania, Mișael și Azaria (Daniel 1)** alese din casa împăratului și a pus-o împreună cu slujnicele ei în cea mai bună încăperă din casa femeilor.” Estera 2:7-9

“Împăratul a dat poruncă lui Așpenaz, căpetenia famenilor săi dregători, să-i aducă vreo câțiva din copiii lui Israel de neam împărătesc și de viță boierească, niște tineri fără vreun cusur trupesc, frumoși la chip, înzestrați cu înțelepciune în orice ramură a științei, cu minte ageră și pricepere, în stare să slujească în casa împăratului și pe care să-i învețe scrierea și limba haldeenilor. Împăratul le-a rânduit pe fiecare zi o parte din bucatele de la masa lui și din vinul din care bea el...aveau să fie în slujba împăratului.” Daniel 1:3-5

Odată cu schimbarea vin și experiența pierderii, și neliniștea incertitudinii cu privire la viitorul imediat. În funcție de capacitatea familiei de a se adapta la schimbări, aceste experiențe îi pot propulsa pe oameni către noi niveluri de creștere și de apreciere a lucrurilor spirituale sau îi pot conduce la stres și la anxietate. Satana exploatează perturbările pe care le aduce schimbarea, sperând să inducă îndoială și neîncredere în Dumnezeu. Făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu, resursele oferite de familie și de prieteni și asigurarea că viața lor se afla în mâna lui Dumnezeu i-au ajutat pe mulți dintre eroii și eroinele credinței să facă față cu succes marilor încercări ale vieții.

Dacă știi pe cineva (sau o familie) care se confruntă cu o schimbare traumatizantă, fă ceva pentru a-i oferi ajutor și încurajare.

“Poporul a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosua și în tot timpul vieții bătrânilor care au trăit după Iosua și care văzuseră toate lucrurile mari pe care le făcuse Domnul pentru Israel. Iosua, fiul lui Nun, robul Domnului, a murit în vârstă de o sută zece ani. L-au îngropat în ținutul pe care-l avea de moștenire, la Timnat-Heres, în muntele lui Efraim, la miazănoapte de muntele Gaas. Tot neamul acela de oameni a fost adăugat la părinții lui și s-a ridicat după el un alt neam de oameni, care nu cunoșteau pe Domnul, nici ce făcuse El pentru Israel.

Miercuri, 12 iunie

Credința primei generații

5. Ce criză a credinței a apărut în Israel după ce au murit Iosua și cei din generația lui?

Copiii lui Israel au făcut atunci ce nu plăcea Domnului și au slujit baalilor. Au părăsit pe Domnul Dumnezeu părinților lor, care-i scosese din țara Egiptului, și au mers după alți dumnezei, dintre dumnezeii Iudecătorii 2:7-13 popoarelor care-i înconjurau; s-au închinat înaintea lor și au măniat pe Domnul. Au părăsit pe Domnul și au slujit lui Baal și astarteelor.” Jud 2:7-13

Studiile făcute în diferite biserici despre modul în care le sunt transmise generațiilor următoare valorile și convingerile, au arătat că fondatorii au avut un angajament foarte înalt față de credințele lor. Ei au fost primii care le-au susținut. După o generație sau două, mulți pierd din vedere principiile din spatele valorilor. Poate că rămân atașați de organizație, dar, adesea, o fac doar din obișnuință. În generațiile următoare, obiceiurile tind să se cristalizeze în tradiții. Pasiunea fondatorilor nu mai este prezentă.

6. Ce ni se spune în următoarele texte despre relația noastră personală cu Dumnezeu?

“Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să **Ioan 1:12,13** se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.” Ioan 1:12-13

3:7 “Nu te mira că ți-am zis: ‘Trebuie să vă nașteți din nou.’ Ioan 3:7

“Oricine crede că Isus este Hristosul este născut din Dumnezeu și oricine **1 Ioan 5:1** iubește pe Cel ce L-a născut iubește și pe cel născut din El.” 1 Ioan 5:1

În creștinism, o metodă obișnuită de a le transmite valori generațiilor următoare a fost aceea ca vârstnicii efectiv să le spună celor tineri despre credința lor. Totuși a învăța ce cred părinții tăi sau ce crede biserica ta nu înseamnă credință personală. A fi creștin înseamnă mai mult decât a aparține de o organizație care are o istorie și o dogmă. Adevărata credință nu este genetică, nu se transmite natural de la o generație la alta. Fiecare om trebuie să-L cunoască personal pe Hristos. Părinții nu pot face mai mult. Biserica, în general, și părinții, în particular, trebuie să facă tot ce pot pentru a crea un astfel de mediu care să-i determine pe tineri să dorească să facă alegerea bună, dar, în final, o generație este salvată sau pierdută pentru Evanghelie cu fiecare individ în parte, nu în mod colectiv.


Ștefan, un fost ateu, a intrat în Biserica Adventistă ca adult, după o puternică experiență de convertire. El s-a căsătorit cu o adventistă și a avut mai mulți copii pe care, desigur, i-a crescut în credință. Într-o zi, gândindu-se la starea spirituală a copiilor lui, el a spus: „O, dacă ar avea și copiii mei experiența pe care am avut-o eu!” Dacă ai fi lângă el, ce i-ai spune?

Joi, 13 iunie


Mesagerii secolului XXI

În cunoscuta parafrază a Bibliei, numită *The Message* (Mesajul), Eugene Peterson folosește cuvântul „mesaj” oriunde apare cuvântul „evanghelie”. Vestea bună despre Isus este *mesajul* de care lumea de astăzi încă are nevoie. Familiile creștine sunt chemate să îl cunoască și să îl trăiască împreună și apoi să-l transmită celor din jur.

7. Cum ai rezuma „mesajul” folosind textele următoare?

Matei 28:5-7  Nu vă temeți, căci știu că voi căutați pe Isus, care a fost răstignit. Nu este aici; a înviat, după cum zisese.

“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, **Ioan 3:16** pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Ioan 3:16


Romani 1:16,17  Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos...ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede

“Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus **1 Corinteni 2:2** Hristos, și pe El răstignit.” 1 Corinteni 2:2

“Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos **2 Corinteni 5:18-21** și ne-a încredințat slujba împăcării; că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări. Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte,

Prima veste pe care ucenicii au alergat să o transmită pretutindeni a fost aceea a învierii lui Isus. Familiile creștine de astăzi se alătură unei lungi genealogii de vestitori care proclamă: El „a înviat, după cum zisese” (Matei 28:6). Realitatea învierii Lui face credibil tot ce a spus Isus despre Sine, despre Dumnezeu și dragostea Sa pentru păcătoși, despre iertare și siguranța vieții veșnice prin credința în El.

Scriptura ne arată ce efect a avut *Evanghelia* asupra vieții primilor urmași ai lui Isus. Ei își deschideau casele pentru studierea

 în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu! Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.” 2 Corinteni 5:18-21

Bibliei, se rugau și mâncau împreună, își foloseau în comun banii și resursele și aveau grijă unii de alții. Familii întregi primeau „mesajul”. Oare deveneau dintr-odată desăvârșiți? Nu. Existau și între ei conflicte și dezbinare. Dar erau cumva diferiți. Ei recunoșteau că au nevoie de Dumnezeu și unul de altul. Făceau o prioritate din unitate și din armonie atât acasă, cât și la biserică, străduindu-se să împlinească rugăciunea lui Isus (Ioan 17:20-23). Ei dădeau mărturie cu îndrăzneală, uneori riscându-și viața pentru convingerile lor.

La fel trebuie să fim și noi. Chiar în vremea aceasta, atât de apatică în ce privește lucrurile spirituale, oamenii care sunt entuziasmați de ceva încă aud chemarea. Duhul Sfânt dorește să umple inimile oamenilor de entuziasm față de Evanghelie. Când vestea bună devine cu adevărat în inima noastră tot atât de bună cât este în Cuvânt, vestirea ei va fi spontană și de neoprit.

Ce schimbări trebuie să aibă loc în familia ta ca să poți deveni mai buni vestitori ai „mesajului” pe care am fost chemați să-l transmitem?

Vineri, 14 iunie

Un gând de încheiere

Dumnezeu nu face deosebire între oameni. „Religia lui Hristos îl înalță pe cel ce o acceptă la un nivel mai înalt de gândire și acțiune și, în același timp, îi prezintă pe toți oamenii ca fiind obiectul iubirii lui Dumnezeu, răscumpărați prin jertfa Fiului Său. La picioarele lui Isus se întâlnesc bogați și săraci, învățați și neînvățați, fără nicio deosebire de clasă ori de poziție socială în lume. Când privim la Acela care a fost străpuns pentru păcatele noastre, toate deosebirile pământești sunt uitate. Renunțarea la sine, mila nemărginită, umilința Aceluia care a fost înălțat mai presus de orice în ceruri fac de rușine mândria omenească, stima de sine și superioritatea de clasă socială. Religia curată și neîntinată își manifestă principiile ei de natură cerească, prin faptul că îi unește pe toți cei care sunt sfințiți prin adevăr. Toți

sunt niște suflete pentru care s-a plătit prețul sângelui lui Hristos, la fel de dependenți de Acela care i-a răscumpărat pentru Dumnezeu.”
– Ellen G. White, *Slujitorii Evangheliei*, p. 330

STUDIU SUPLIMENTAR:

Ellen G. White, *Profeți și regi*, cap. „La curtea Babilonului”, pp. 479–490;

Slujitorii Evangheliei, cap. „Cuvinte de avertizare”, pp. 324, 329 și „Dumnezeu nu face deosebire între oameni”, pp. 330–331;

Calea către Hristos, cap. „Bucuria în Domnul”, pp. 115–126.



BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE – STUDIU LA RÂND



Biblia: Judecătorii 21 – 1 Samuel 2

1. Cui i-a fost atribuit măcelul („spărtura”) din Israel și unde este menționat acest lucru?

2. Ce a făcut Rut cu restul de mâncare rămasă de la prânz?

3. Al câtelea era Boaz, în ordinea dreptului de răscumpărare pentru pământul lui Naomi?

4. În ce condiții i s-a vestit lui Eli un cuvânt despre Mesia („Unsul”)?



Evanghelizare, subcapitolul „Propovăduirea Evangheliei”

5. Ce îi poate determina pe pastorii noștri să lucreze stăruitor și neobosit pentru suflete și pentru înaintarea cauzei lui Dumnezeu?



PRIVIRE GENERALĂ

Societatea poate fi favorabilă sau ostilă credinței creștine. Familiile care vor să rămână loiale lui Dumnezeu se vor confrunta adesea cu o presiune din partea societății de a coborî standardele morale. Cu toate acestea, respingerea inutilă, în numele religiei, a normelor sociale curente este un semn nu de sfințenie, ci de zel greșit orientat, care poate genera acuzații față de mărturisirea noastră creștină. Trasarea unei linii clare de separare între normele sociale compatibile cu creștinismul și cele care nu sunt compatibile poate fi o sursă de intensă dezbinare în rândurile credincioșilor (de exemplu, ce s-a întâmplat la Conciliul de la Ierusalim, din Faptele apostolilor 15). O ureche gata să asculte, o atitudine smerită și sensibilitate față de îndrumările Duhului Sfânt sunt necesare pentru a rămâne credincioși față de Biblie și sensibili față de cerințele sociale.

Când vor să găsească nivelul de adaptare socială potrivit, familiile creștine trebuie să fie convinse că în cadrul creștinismului autentic nu există loc pentru devalorizarea vreunui om, deoarece toți au fost făcuți după chipul lui Dumnezeu (Geneza 1:26,27; 9:6). Dacă societatea desconsideră vreun grup pe criterii de sex, etnie, clasă socială, deteriorare fizică sau mintală, vârstă etc., atunci este justificat și necesar să te delimitezi clar de acea atitudine și, prin acțiunile tale, să-L prezinți pe Dumnezeu, care „nu are în vedere fața omului” (Romani 2:11; Faptele 10:34; Galateni 2:6).

La familiile din Biblie putem vedea o mulțime de greșeli din care să învățăm și pe care să le evităm. Aceste familii au fost inspirate, cel puțin parțial, de mediul în care au trăit. În greșeala lui Avraam cu Agar (Geneza 16) și în prezența idolilor în familia lui Iacov (Geneza 35), vedem efectul presiunii popoarelor învecinate asupra poporului lui Dumnezeu. Subliniază în grupă că oamenii care nu sunt conștienți de influențele societății asupra vieții lor s-ar putea să se conformeze fără ca măcar să-și dea seama.

COMENTARIU

Influența inevitabilă a societății

Societatea este o forță motrice în viața noastră. În Occident, dacă cineva te întreabă: „Vrei să bei o cafea înainte de a începe lucrul?”, nu se miră nimeni, deoarece cafeaua este o băutură obișnuită. Însă încearcă să-ți întrebă un coleg de muncă: „Hei, vrei să luăm niște kiwi și niște suc de mere după serviciu?” și-l vei vedea zâmbind suspicios și întrebând: „Vorbești serios?” De ce este surprins? Kiwi și suc de mere sunt la fel de arbitrare cum e și cafeaua. Dar, deși sunt o alegere mult mai sănătoasă, kiwi și suc de mere nu se numără printre alegerile alimentare obișnuite, astfel că, sugerându-le, vei părea ciudat.

Acesta este un exemplu oarecum acceptabil. Adu în discuție la următorul comitet dacă biserica ar trebui să folosească imnurile mai vechi sau pe cele mai noi și așteaptă-te la un conflict. Și lucrurile se complică și mai mult când muzica altor culturi migrează în zone diferite, generând tensiuni. Tot acest amestec contribuie la a demonstra că, într-adevăr, societatea și obiceiurile ei exercită o influență considerabilă. Uneori, oamenii cred că sunt determinați de cunoștințele lor teologice atunci când critică sau când susțin o anumită practică bisericească, dar, în realitate, sunt influențați de anumite norme sau obiceiuri locale. Ne este de folos să fim conștienți de această dinamică în ce privește marea varietate de opinii din cadrul bisericii. Cei care au tendințe conservatoare trebuie să aibă grijă ca, în efortul lor de a se proteja de influențe moderne, să nu ajungă să „sfințească” niște trăsături nesemnificative ale credinței și ale practicii lor. La rândul lor, cei care au tendințe liberale ar trebui să se ferească de a „renunța la orice este sfânt”, în încercarea de a se adapta complet la „cerințele vremii”.

Exemple

Deoarece Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este răspândită pe întreg globul, influențele culturale exercitate asupra ei sunt numeroase și variate. Familiile bisericii mondiale trebuie să analizeze mediul în care trăiesc și să se întrebe la care dintre normelor societății nu e cazul să se adapteze sau cum se pot folosi de ele pentru a face să înainteze Împărăția lui Dumnezeu. Studiul de față citează câteva exemple în legătură cu modul în care mediul social a influențat diferite familii din

Biblie. Deși toate aceste exemple sunt negative, este instructiv să urmărim cum și-a împlinit Dumnezeu voința, în ciuda obstacolelor create de oameni.

Avraam, Sara și Agar

Dorindu-și cu disperare să aibă un moștenitor natural, Avraam și Sara au folosit-o pe sclava Agar ca soluție pentru infertilitatea Sarei (Geneza 16:2). Deși în lumea de azi s-ar evita în majoritatea cazurilor „soluția” la care au apelat ei, mamele-surogat sunt o opțiune bine cunoscută pentru cei care doresc să devină părinți în timpurile noastre. Practica a rămas, deși metoda s-a schimbat prin intervențiile medicale. Continuitatea acestei practici ne ajută să ne identificăm mai bine cu cazul Sarei și cu situația neplăcută în care s-a aflat.

Dumnezeu îi promisese lui Avraam un fiu, un moștenitor (nu pe Eliezer – Geneza 15:4). În Orientul Apropiat antic era acceptat ca o soție să-i ofere altei femei posibilitatea de a naște copii în locul ei, de aceea, era o opțiune la îndemână. Aceasta i-a determinat pe Avraam și pe Sara să încerce „o scurtătură” acceptată social pentru a aduce la îndeplinire promisiunea lui Dumnezeu. Totuși această practică a interferat cu planul lui Dumnezeu și a adus suferințe și dificultăți nenecesare asupra tuturor celor implicați. În cele din urmă, Dumnezeu și-a împlinit planul (în ciuda greșelii lui Avraam și a Sarei) prin nașterea lui Isaac și, în plus, S-a îngrijit și de izgonita Agar și de fiul ei, Ismael. În relatarea biblică, nu se precizează dacă vreunul dintre ei a căutat sfatul lui Dumnezeu în legătură cu planul lor de a-l aduce la îndeplinire făgăduința, dar știm că au plătit pentru această faptă a lor ani de zile (poate toată viața).

Din această istorie de viață putem extrage un principiu: când încerci să contribui la planurile lui Dumnezeu folosind practici acceptate de societate, poți face mai mult rău decât bine. O analiză atentă, însoțită de rugăciune ar fi făcut să se evite multe necazuri. (Căsătoriile poligame liniștite sunt rare în Scriptură, dovadă că ea reflectă cu acuratețe istoria și cultura vremii.)

Secole mai târziu, insistența încăpățânată a copiilor lui Israel de a avea un împărat este un exemplu de adaptare culturală cu consecințe dezastruoase pentru întreaga națiune. Poporul a spus: „Pune un îm-

părat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile” (1 Samuel 8:5). Dumnezeu știa că această solicitare era o respingere fățișă a Sa ca împărat (1 Samuel 8:7), pentru singurul motiv de a fi „ca toți ceilalți”. Istoria ulterioară a împăraților lui Israel și Iuda a arătat că această dorință de „a fi ca toți ceilalți” a condus la dezastru. Dar sunt de menționat două aspecte importante: (1) Dumnezeu le-a permis această „adaptare” și chiar El l-a ales pe primul împărat; (2) Dumnezeu a continuat să acționeze chiar în cadrul acestei decizii păcătoase a lui Israel, până acolo încât să înrădăcineze profețiile mesianice în această monarhie. Ce Dumnezeu minunat! Nu a fost planul Său, nici voința Sa ca peste Israel să domnească un împărat omenesc. Cu siguranță că istoria poporului lui Dumnezeu ar fi fost radical diferită dacă ar fi ales să rămână, probabil, singura națiune de pe planetă fără un conducător uman vizibil. Dar Dumnezeu poate să pună în aplicare alt plan, în ciuda alegerilor noastre. El nu renunță la copiii Săi.

Când biserica sau familiile care o compun acceptă astfel de „adaptări”, uneori cu efecte de lungă durată, Dumnezeu poate să acționeze pe lângă și prin deciziile noastre greșite. El nu ne tratează cu o continuă respingere sau mânie. Consecințele naturale ale alegerilor greșite pot fi uneori ele însele o pedeapsă suficientă, ca în cazul monarhiei lui Israel (1 Samuel 8:9-19). Este greșit să folosim această latură a milei lui Dumnezeu ca însemnând libertatea de a merge „cu valul”. Bunătatea și răbdarea lui Dumnezeu în această privință au menirea de a ne conduce la pocăință, nu la a păcătui în continuare (Romani 2:4,5). Poporul lui Dumnezeu se poticnește pe cale în încercarea de a-și trăi credința în societatea în care se află. Totuși Dumnezeu știe exact cum să intervină în favoarea Împărăției sale în orice context social. Dacă vom conlucra cu El, nu numai că ne va călăuzi prin Cuvântul Său și prin Duhul Sfânt, dar ne va repara și greșelile.

Tendențele sociale, o amenințare

Este dificil să menționăm care tendințe sociale sunt în contradicție cu Evanghelia din cauza diversității celor care parcurg aceste studii. Dacă alegem o tendință, vom neglija alte zece. Totuși secularizarea apuseană este un fenomen care își extinde tot mai mult influența.

APLICAȚIA

Sugestii pentru discuții în grupă

1. Care sunt tendințele sociale din zona ta care acționează împotriva Evangheliei? Sunt și unele care acționează în favoarea ei? Dacă da, care?

2. Gândește-te la parabolele lui Isus care descriu Împărăția lui Dumnezeu și folosește-le ca puncte de referință pentru o societate ideală. Ce ai putea face tu pentru ca grupul social în care trăiești să semene tot mai mult cu un colț de cer?

3. Întreabă-i pe membrii grupei despre diferite practici ale unora dintre membrii bisericii care îi îngrijorează sau le pun la încercare credința. Notează-le, apoi discutați dacă există dispoziții biblice clare împotriva vreuneia dintre ele.